

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313 - 333245
ΦΑΞ : 2313 - 333258
E-Mail : ded.thess@aade.gr

Θεσσαλονίκη: 13-4-2020
Αριθμός απόφασης: 648

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.
- γ. Της Απόφασης ΠΟΛ 1064/12-04-2017 του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).
2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την Ε. 2043/6-4-2020 Εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., η οποία εκδόθηκε σε εκτέλεση της παραγράφου 4 του 6^{ου} άρθρου της από 30-3-2020 ΠΝΠ (Α' 75).
4. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*»
5. Την από .../2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανή προσφυγή της ... με ΑΦΜ ..., κατοίκου ..., κατά των: **α)** υπ' αριθμ. .../...2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2014 (διαχειριστικής περιόδου 1/1/2013 – 31/12/2013), **β)** υπ' αριθμ. .../...2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014, **γ)** υπ' αριθμ. .../...2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 1/6/2013 – 31/12/2013 και **δ)** υπ' αριθμ. .../...2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού

Φ.Π.Α. φορολογικού έτους 2014, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης και τα προσκομιζόμενα με αυτές σχετικά έγγραφα.

6.Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

7.Τις απόψεις της φορολογικής αρχής.

8.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7-Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από .../2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανή προσφυγή της ... με **ΑΦΜ:** ..., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

- Με την υπ' αριθμ. .../...**2019** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2014 (διαχειριστικής περιόδου 1/1/2013 – 31/12/2013), της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, επιβλήθηκε εις βάρος της προσφεύγουσας διαφορά φόρου εισοδήματος ποσού 4.605,90€, πλέον πρόστιμο ανακρίβειας ποσού 4.656,56€, πλέον διαφορά εισφοράς αλληλεγγύης ποσού 522,20€, ήτοι **συνολικό ποσό ύψους 9.784,66€**, λόγω διαπίστωσης πρωτογενών καταθέσεων για τις οποίες δεν αιτιολογήθηκε επαρκώς η αιτία και η πηγή προέλευσής τους, με αποτέλεσμα να θεωρηθούν ως προσαύξηση περιουσίας.
- Με την υπ' αριθμ. .../...**2019** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, επιβλήθηκε εις βάρος της προσφεύγουσας διαφορά φόρου εισοδήματος ποσού 4.165,85€ πλέον πρόστιμο ανακρίβειας ποσού 1.041,46€, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 869,36€, ήτοι **συνολικό ποσό 6.076,67€**, λόγω διαπίστωσης πρωτογενών καταθέσεων, για τις οποίες δεν αιτιολογήθηκε επαρκώς η αιτία και η πηγή προέλευσής τους, με αποτέλεσμα να θεωρηθούν ως προσαύξηση περιουσίας
- Με την υπ' αριθμ. .../...**2019** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 1/6/2013 – 31/12/2013, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, επιβλήθηκε εις βάρος της προσφεύγουσας διαφορά Φ.Π.Α ποσού 5.392,97€ πλέον πρόστιμο ανακρίβειας ποσού 5.452,30€, ήτοι **συνολικό ποσό 10.845,27€**, λόγω απόρριψης από τον έλεγχο δαπανών ύψους 23.447,00€, πλέον Φ.Π.Α. ποσού 5.392,97€.
- Με την υπ' αριθμ. .../...**2019** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικού έτους 2014, της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, επιβλήθηκε εις βάρος της προσφεύγουσας διαφορά Φ.Π.Α ποσού 2.627,28€ πλέον πρόστιμο ανακρίβειας ποσού 788,18€, ήτοι **συνολικό ποσό 3.415,46€**, λόγω απόρριψης από τον έλεγχο δαπανών ύψους 11.423,00€, πλέον Φ.Π.Α. ποσού 2.627,28€.

Οι ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν βάσει των από ...2019 εκθέσεων ελέγχου φόρου εισοδήματος και Φ.Π.Α., οικ. έτους 2014 και φορολογικού έτους 2014, που συντάχθηκαν κατ' εφαρμογή του Ν.2238/94, του Ν. 4172/2013, του Ν. 2859/2000 και της Πολ. 1037/2005, δυνάμει της υπ' αριθμ.../-2019 εντολής ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, μετά από προτεραιοποίηση της υπόθεσης (Ε.Σ. 2019-αγρότες).

Η προσφεύγουσα από .../2013 έως .../2013 ήταν αγρότισσα ειδικού καθεστώτος, ενώ από .../2013 και μετά εντάχθηκε στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α. και είχε ως αντικείμενο εργασιών την «εκτροφή αγελάδων γαλακτοπαραγωγής» και «εκτροφή μοσχαριών πάχυνσης».

Στα πλαίσια του ελέγχου κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα η υπ' αριθμ. .../...2019 γνωστοποίηση των άρθρων 397 και 398 του ν. 4512/2018, καθώς και η υπ' αριθμ. .../...2019 πρόσκληση παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013.

Κατά τον έλεγχο των βιβλίων και στοιχείων, διαπιστώθηκε η καταχώρηση στα βιβλία δαπανών που δεν δικαιολογούνται από το αντικείμενο της εργασίας της, ούτε από τα πραγματικά δεδομένα λειτουργίας της επιχείρησής της, καθώς αφορούν αγορά έτοιμου σκυροδέματος, υλικά οικοδομών, οικοδομικές – χωματουργικές εργασίες, ενώ σύμφωνα με το Ε9 της προσφεύγουσας δεν προκύπτει η κατοχή ακίνητης περιουσίας και από το Ε3 δεν προκύπτει η ενοικίαση κάποιου ακινήτου, με αποτέλεσμα ο έλεγχος να τις απορρίψει ως λογιστικές διαφορές, ως εξής:

Έτος	Καθαρή αξία	Φ.Π.Α.
2013	23.447,00	5.392,62
2014	11.423,00	2.627,28

Στη συνέχεια, στα πλαίσια πρόσθετων διαπιστώσεων που αφορούν τραπεζικές συναλλαγές, ο έλεγχος κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τις υπ' αριθμ. .../...2019 και .../...2019 προσκλήσεις παροχής πληροφοριών αναφορικά με καταθέσεις στους τραπεζικούς της λογαριασμούς.

Κατόπιν προσκόμισης πληθώρας αποδείξεων, ο έλεγχος προσδιόρισε τις πρωτογενείς καταθέσεις, ανά συνδικαιούχο των τραπεζικών λογαριασμών, για τις οποίες δεν αιτιολογήθηκε η προέλευσή τους, ως εξής:

ΧΡΗΣΗ	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ...	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ...	ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
2013	74.091,40	74.091,40	148.182,80€
2014	28.149,00	28.149,00	56.298,00€

Στη συνέχεια, ο έλεγχος συνέταξε και κοινοποίησε στην προσφεύγουσα το υπ' αριθμ. .../...2019 σημείωμα διαπιστώσεων και τις προσωρινές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και Φ.Π.Α., επί του οποίου η προσφεύγουσα υπέβαλε τα υπ' αριθμ. .../...2019 και .../...2019 υπομνήματα, με τα οποία προσκόμισε πρόσθετα στοιχεία, αιτιολογώντας και άλλες πιστώσεις.

Κατόπιν αυτού, ο έλεγχος προσδιόρισε τις πιστώσεις, για τις οποίες δεν δόθηκαν επαρκείς εξηγήσεις και χαρακτηρίστηκαν ως προσαύξηση περιουσίας, ως εξής:

ΧΡΗΣΗ	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ...	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ...	ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
2013	17.715,00	17.715,00	35.430,00€
2014	10.311,00	10.311,00	20.622,00€

Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη τις λογιστικές διαφορές λόγω απόρριψης των δαπανών, καθώς και τις πρωτογενείς πιστώσεις των τραπεζικών λογαριασμών για τις οποίες δεν αποδείχθηκε επαρκώς η πηγή και η αιτία προέλευσής τους, εξέδωσε τις προσβαλλόμενες οριστικές πράξεις.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω προσβαλλόμενων πράξεων της Δ.Ο.Υ. Αλεξανδρούπολης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Εσφαλμένη εφαρμογή της διάταξης του άρ.48 παρ.3 του Ν. 2238/1994 και του Ν. 4174/2013, καθώς φόρος εισοδήματος επιβάλλεται σε έσοδο που έχει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος ή αυτό που με ρητή διάταξη νόμου αποτελεί τεκμήριο. Η επαύξηση περιουσίας δεν μπορεί να θεωρηθεί εισόδημα, ούτε προβλέπεται κάτι τέτοιο από διάταξη νόμου.
2. Αντισυνταγματική η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 15 παρ.3 του Ν. 3888/2010, καθώς ως ουσιαστική φορολογική διάταξη δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε χρήσεις που έκλεισαν πριν την έναρξη ισχύος της και επομένως στις ελεγχόμενες χρήσεις.
3. Το βάρος της απόδειξης της προσαύξησης περιουσίας το φέρει η φορολογική αρχή που το επικαλείται, καθώς από το γράμμα της κρινόμενης διάταξης δεν προσδιορίζεται τι είναι προσαύξηση, αλλά αυτό ανατίθεται στη φορολογική αρχή.
4. Στην ύπαρξη κοινών τραπεζικών λογαριασμών υπάρχει ενεργητική ενοχή εις ολόκληρον των συνδικαιούχων, κατ' εφαρμογή των άρθρων 1 & 2 του Ν. 5638/1932, ενώ δεν υφίσταται ρητή νομοθετική πρόβλεψη που να καθιερώνει τεκμήριο ισομερούς κυριότητας των χρημάτων μεταξύ των συνδικαιούχων. Ελλείψει τέτοιας διάταξης το βάρος της απόδειξης του μεγέθους της προσαύξησης φέρει η φορολογική αρχή.
5. Η φορολογική αρχή όφειλε αυτεπαγγέλτως να προβεί σε ανάλυση κεφαλαίου.

Ως προς τον πρώτο, δεύτερο και τρίτο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών

δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2238/94 ορίζεται ότι: «1. Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51. ... 2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: ...Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή....», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994**, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010, «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' και Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».

Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ.3 του Ν.3888/2010 εισάγεται μια διαδικαστική ρύθμιση, ή μάλλον διευκρινίζεται απερίφραστα και κατηγορηματικά ένα διαδικαστικό θέμα σχετικά με το βάρος απόδειξης σε αυτές τις περιπτώσεις. Έχει ήδη κριθεί και νομολογιακά, ότι η επίμαχη διάταξη δε χαρακτηρίζει ως εισόδημα προσαύξηση που δε φέρει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος, αλλά απλώς κατανέμει το βάρος απόδειξης μεταξύ της φορολογικής αρχής και του φορολογούμενου, της πρώτης περιοριζόμενης στην εξακρίβωση της περιουσιακής προσαύξησης και του δεύτερου βαρυνόμενου με την απόδειξη της φορολόγησης ή της νόμιμης απαλλαγής από το φόρο ή της μη υπαγωγής σε φόρο των χρηματικών ποσών που τη δημιούργησαν (ΔΕφΑΘ 3983/2015).

Επειδή, οι διατάξεις περί προσαύξησης της περιουσίας εντασσόμενες στη νομοθεσία περί φορολογίας εισοδήματος, στο μέτρο που προβλέπουν ότι εισόδημα άγνωστης πηγής ή αιτίας λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών, απλώς υπάγουν, κατά πλάσμα δικαίου και για τις ανάγκες της επιβολής του φόρου εισοδήματος το εισόδημα άγνωστης

προέλευσης στη φορολογία εισοδήματος από την άσκηση ελευθέρων επαγγελματιών. (ΣΤΕ 1895/2015, ΣΤΕ Τμήμα Β' 1897/2016).

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή περαιτέρω, με την παρ. 4 του άρθρου 29 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή στο άρθρο 39 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή, στην Πολ. 1095/2011 ορίζεται ότι: «1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Ν. 3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. Ν. 2238/1994, ως εξής: « Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του Ν. 3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του Ν. 2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματός του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι

ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, πάσης φύσεως χρεώγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια), καταθέσεις, κλπ».

Επειδή περαιτέρω, με την **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. [...] 3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, **και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.** Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. [...] 5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς».

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο **ΠΟΛ 1175/16-11-2017** παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «2. Γενικά, επισημαίνεται ότι **πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να**

φορολογηθεί ως εισόδημα της [παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#) ή της [παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013](#) του δικαιούχου του λογαριασμού, **εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου (ΣΤΕ 884/2016)».**

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣΤΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «7. ο ΚΦΕ (άρθρα 66 επ.) και, ήδη, ο ν. 4174/2013 (άρθρα 13 επ. παρέχει στη φορολογική αρχή εξουσία ελέγχου της ακρίβειας των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, με διάφορα μέσα....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του. Κατ' ακολουθίαν, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013. Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής.....13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλές, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή, από τις ως άνω παρατιθέμενες διατάξεις προκύπτει ότι τα ποσά που αποτελούν προσαύξηση περιουσίας, λογίζονται και φορολογούνται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα,

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρ. 48 του Ν. 2238/94, κατά πλάσμα δικαίου και για τις ανάγκες επιβολής φόρου σε εισόδημα άγνωστης προέλευσης.

Επειδή, ο ισχυρισμός περί αντισυνταγματικής εφαρμογής των διατάξεων του αρ. 48 παρ.3 του Ν. 2238/94, όπως τροποποιήθηκαν με το αρ.15 παρ.3 του Ν. 3888/2010 αλυσιτελώς προβάλλεται δεδομένου ότι κατά τη χρήση 2013 ίσχυε ο Ν. 2238/94 και η τροποποίησή του από το Ν. 3888/2010.

Επειδή, η έννοια της προσαύξησης αφορά την περιουσία που προέρχεται από άγνωστη ή αδικαιολόγητη πηγή και η οποία, στο βαθμό που δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα και νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλασσόμενα εισοδήματα του φορολογούμενου, θα πρέπει να αιτιολογηθεί η προέλευσή της. Από το σύνολο των ως άνω παρατιθέμενων διατάξεων, προκύπτει ότι το βάρος της απόδειξης της πηγής και της αιτίας προέλευσης της περιουσίας, το φέρει ο φορολογούμενος, δεδομένου ότι αυτός γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθινή αιτία και πηγή εισαγωγής ποσών στους τραπεζικούς του λογαριασμούς.

Κατά συνέπεια οι ως άνω ισχυρισμοί απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό.

Επειδή από το άρθρο 1 του Ν.5638/1932 (ΦΕΚ 307 Α΄) «περί καταθέσεως σε κοινό λογαριασμό», όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του Ν.Δ. 951/1971 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 124 περ. Δ΄ στοιχ. α΄ του Ν.Δ.118/1973, προκύπτει ότι χρηματική κατάθεση σε κοινό ανοικτό λογαριασμό τράπεζας στο όνομα δύο ή περισσοτέρων είναι εκείνη που περιέχει τον όρο, ότι μπορεί να γίνει χρήση, δηλαδή ανάληψη από τον κοινό αυτό λογαριασμό, από έναν ή περισσότερους από εκείνους στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, γιατί βάσει της καταθέσεως αυτής η κυριότητα περιέρχεται μεν στην Τράπεζα, σύμφωνα με τα άρθρα 806 και 830 του Α.Κ. και το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.Δ. της 17-7-/13-8-1923 "περί ειδικών διατάξεων επί Ανωνύμων Εταιρειών" (ΟΛ.ΑΠ 1092/1991), αλλά καθένας από εκείνους, στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, δικαιούται κατ' αρχήν να απαιτήσει και να αναλάβει εξ ιδίου δικαίου και όχι ως αντιπρόσωπος άλλου, κατ' άρθρο 211 Α.Κ., το σύνολο ή μέρος της καταθέσεως, χωρίς τη σύμπραξη των λοιπών συνδικαιούχων, οπότε γίνεται κύριος των αναληφθέντων χρημάτων και είναι αδιάφορο σε ποιον πράγματι από τους καταθέτες ανήκαν τα χρήματα, όπως αδιάφορη είναι και η μεταξύ των καταθετών σχέση που οδήγησε σε κατάθεση σε κοινό λογαριασμό, η οποία μόνο ενοχικές αξιώσεις μπορεί να δημιουργήσει σε βάρος εκείνου από τους δικαιούχους του κοινού λογαριασμού που προέβη στην ανάληψη των χρημάτων.

Επειδή, περαιτέρω, με την εγκύκλιο **ΠΟΛ 1228/16-10-2014** της ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ παρασχέθηκαν διευκρινήσεις σχετικές με την κατανομή κοινών λογαριασμών στους συνδικαιούχους. Στην παρ. 3 της ως άνω ΠΟΛ ορίζεται ότι: *«Στις περιπτώσεις αποστολών εμβασμάτων που πραγματοποιούνται από κοινούς λογαριασμούς πρέπει να γίνεται καταρχήν ισομερής επιμερισμός αυτών μεταξύ των συνδικαιούχων του λογαριασμού προέλευσης του εμβάσματος.*

Σημειώνεται ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να εκδίδεται εντολή ελέγχου σε όλα τα πρόσωπα του κοινού λογαριασμού και εφόσον συμμετέχει ανήλικος έχουν εφαρμογή και οι διατάξεις του [άρθρου 5 του ν.2238/1994](#) όπως ίσχυαν. Σε περίπτωση που ο ελεγχόμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία των χρηματικών αυτών ποσών οφείλει να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο τον ισχυρισμό του. Επί αμφισβήτησης του ισχυρισμού του ελεγχόμενου από τη φορολογική αρχή η ίδια οφείλει να αιτιολογήσει την αναλογία που αυτή επικαλείται εάν αυτή είναι διαφορετική του ισομερούς επιμερισμού. Η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να είναι ειδική και εμπεριστατωμένη (σχετ. διατ. [άρθ. 28](#) και [64](#) ν. [4174/2013](#))».

Επειδή, στους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, εάν δεν προκύπτει το μερίδιο του κάθε συνδικαιούχου, εφαρμόζεται το τεκμήριο που θέτει το άρθρο 493 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη στο ενεργητικό του (πρβλ. ΣΤΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014, ΑΠ 1001/2012, ΑΠ 380/2006 κ.ά.). Σε αντιστοιχία προς τα παραπάνω, η (εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 27 παρ. 2 του ΚΦΔ) απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1050/2014 ορίζει, στο άρθρο 2.4, ότι «περιπτώσεις κοινών [τραπεζικών] λογαριασμών καταλογίζονται στον πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος καθορίζεται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατό, τα ποσά κατανέμονται ισόποσα σε όλους τους συνδικαιούχους (ποσό διά αριθμό συνδικαιούχων)». Έτσι σε περίπτωση που διενεργείται φορολογικός έλεγχος σε κοινό τραπεζικό λογαριασμό προκειμένου να διαπιστωθεί προσαύξηση περιουσίας κάποιου από τους συνδικαιούχους του λογαριασμού, το ποσό του εν λόγω λογαριασμού θεωρείται κατ' αρχήν ότι ανήκει στους συνδικαιούχους κατά ίσα μέρη, είναι δε στην ευχέρεια της φορολογικής αρχής να αποδείξει το αντίθετο.

Επειδή, η προσφεύγουσα, δεν υπέδειξε με κανένα τρόπο, ούτε στο στάδιο του ελέγχου, ούτε στο στάδιο της ενδικοφανούς προσφυγής μία διαφορετική αναλογία των δικαιούχων των λογαριασμών, σε ότι αφορά την προέλευση και την κυριότητα των χρηματικών διαθεσίμων, ορθώς ο έλεγχος επιμέρισε τις πρωτογενείς πιστώσεις στους δικαιούχους των λογαριασμών.

Ως προς τον πέμπτο ισχυρισμό

Επειδή, με την υπ' αριθμ. Δ12Α 1097252ΕΞ/28.6.2012 - Ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών, εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, επισημαίνεται ότι: «2. Με τα υπ. αριθ. 1055932/950/Α0012/22.6.1996 και 1064105/1399/Α0012/19.6.1996 έγγραφά μας έγινε δεκτό ότι μαζί με την ετήσια δήλωση φορολογίας εισοδήματος για την οποία προκύπτει θέμα κάλυψης τεκμαρτής δαπάνης θα συνυποβάλλεται κατάσταση, από την οποία να προκύπτει ο σχηματισμός κεφαλαίου για κάθε έτος. Τα έτη αυτά πρέπει να είναι συνεχόμενα και να φθάνουν μέχρι το προηγούμενο του κρινόμενου έτους. Το θετικό αλγεβρικό άθροισμα των ετών αυτών θα αποτελέσει το συνολικό κεφάλαιο που σχηματίστηκε αυτό τα έτη. Τα κεφάλαια προηγούμενων ετών δεν υπολογίζονται με βάση μόνο τα εκκαθαριστικά σημειώματα των οικείων ετών αλλά και με βάση άλλα στοιχεία, όπως η οικογενειακή, κοινωνική, περιουσιακή κ.λπ κατάσταση των φορολογουμένων»

Από τις ως άνω διατάξεις, καταρχάς, προκύπτει σαφώς ότι η ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών είναι ένας από τους τρόπους κάλυψης της κατ' άρθρο 19 ν. 2238/94 προστιθέμενης διαφοράς τεκμηρίων. Περαιτέρω, όμως, τα ποσά που τυχόν διατηρούσε η προσφεύγουσα σε ρευστά εκτός τραπεζικού συστήματος, ενόψει της οικονομικής κρίσης, θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν μέρος ή το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές (οι καταθέσεις) έγιναν από την ίδια την προσφεύγουσα και όχι από τρίτα πρόσωπα, εφόσον από τα εισοδήματα προηγούμενων ετών αφαιρεθούν οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες κατά τα έτη αυτά και τα υπόλοιπα των τραπεζικών λογαριασμών κατά την 1^η/1 του ελεγχόμενου έτους.

Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα σε κανένα στάδιο του ελέγχου ή της ενδικοφανούς προσφυγής δεν υπέβαλε Πίνακα Ανάλωσης Κεφαλαίου και τυχόν πρόσθετα στοιχεία και συνεπώς δεν αποδεικνύει κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και επαρκή την ύπαρξη διαθεσίμων ρευστών κεφαλαίων εκτός τραπεζικού συστήματος, τα οποία θα αποτελούσαν εν δυνάμει ποσά κατάθεσης από την ίδια στους τραπεζικούς της λογαριασμούς.

Ως εκ τούτου, η επίκληση ανάλωσης κεφαλαίου, χωρίς την προσκόμιση πίνακα ανάλωσης και λοιπών στοιχείων που να αποδεικνύουν τον ισχυρισμό, δεν γίνεται δεκτή από την Υπηρεσία μας.

Επειδή περαιτέρω, κανένας ισχυρισμός δεν προβάλλεται για τις προσβαλλόμενες πράξεις του Φ.Π.Α

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από .../2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής της ... με **Α.Φ.Μ.:** ...

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης με βάση την παρούσα απόφαση:

1)Επί της υπ' αριθμ. .../...2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 (διαχειριστικής περιόδου 1/1/2013 – 31/12/2013)

Κύριος φόρος	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ
	4.605,90 €	4.605,90 €
Πρόσθετος φόρος (αρ.49 Ν. 4509/17)	4.656,56 €	4.656,56 €
Εισφορά αλληλεγγύης	522,20 €	522,20 €
Συνολικό ποσό	9.784,66 €	9.784,66 €

2)Επί της υπ' αριθμ. .../...2019 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014

Κύριος φόρος	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ
	4.165,85 €	4.165,85 €
Πρόσθετος φόρος (αρ.49 Ν. 4509/17)	1.041,46 €	1.041,46 €
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	869,36 €	869,36 €
Συνολικό ποσό	6.076,67 €	6.076,67 €

Επί του οφειλόμενου φόρου κ.λ.π. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.

3)Επί της υπ' αριθμ. .../...**2019** Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 1/6/2013 – 31/12/2013

Κύριος φόρος	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ
	5.392,97 €	5.392,97 €
Πρόσθετος φόρος (αρ.49 Ν. 4509/17)	5.452,30 €	5.452,30 €
Συνολικό ποσό	10.845,27 €	10.845,27 €

4)Επί της υπ' αριθμ. .../...**2019** Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικού έτους 2014.

Κύριος φόρος	ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΦΑΣΗΣ
	2.627,28 €	2.627,28 €
Πρόσθετος φόρος (αρ.49 Ν. 4509/17)	788,18 €	788,18 €
Συνολικό ποσό	3.415,46 €	3.415,46 €

Το ποσό της φορολογικής οφειλής επιβαρύνεται με τόκους εκπρόθεσμης καταβολής από την επόμενη μέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας καταβολής έως την ημέρα που πραγματοποιείται η καταβολή, σύμφωνα με το άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ., όπως ισχύει.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους υπόχρεους.

Ακριβές Αντίγραφο
Η υπάλληλος του Γραφείου
Διοικητικής Υποστήριξης

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο Προϊστάμενος Της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση.